

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

נדה דף נז.

האם כותי נאמן על שדה שנחרש בה קבר או שדה שאבד בה קבר? [תוד"ה אמר].

שדה שאבד בה קבר	שדה שנחרש בה קבר	
אינו נאמן	אינו נאמן	במעיד בסתם - דין משנתנו
נאמן ²	אינו נאמן ¹	בהולך ובא על פני כולה - דין הברייתא

נדה דף נז:

מה דין מגעות והיסטות של אשה שרוב ימיה היא טמאה? [תוד"ה ובמגעות].

באשה שמצאה כתם על חלוקה	באשה שאין לה וסת ורגילה לראות תדיר	
-----	טמא	לרש"י ³
טמא	טהור	לתוס' ⁴

מצאה כתם על בשרה או על חלוקה באופנים דלהלן מה דינה?

מהחגור ולמטה		מהחגור ולמעלה		
חלוקה	בשרה	חלוקה	בשרה	
טהורה	טמאה	טהורה		עברה בשוק של טבחים
טמאה				לא עברה בשוק של טבחים
טהורה	טמאה	טהורה	טמאה	זקפה עצמה לאחוריה ועברה בשוק וכו' ⁵
		טהורה		לא זקפה וכו' ועברה בשוק וכו'

¹ דכיון שנחרש אין כאן אלא ספק דרבנן שמא הסיט עצם כשעורה, ואין הכותי חושש לזה. ובתורת עדות גם אינם נאמנים, כיון דלית להו "לפני עיור לא תתן מכשול".

² נאמן דאינו מעיד אלא על גופו של קבר, ולא על הדין דרבנן שבשדה. ומיירי בכותי שאוחז בידו תרומה טהורה, שאז ודאי לנו שהיה חושש לא לטמא לה, אם לא שהוא יודע בבירור שאין שם קבר. ולא חיישינן שמא יש איזה רצועה שיוצאת מן השדה שנקראת על שם השדה ושהוא תולה שהקבר נמצא שם ולכן אינו חושש ללכת בכל השדה.

³ רש"י מפרש מה שאמרה הברייתא "ובמגעות והיסטות הלך אחר הרוב, מאי אחר הרוב, אם רוב ימיה טמאים - טמאה", שמירי באשה שאין לה וסת ורגילה לראות תדיר (ולא מיירי בכתמים כלל), ולכך כיון שהיא בספק טומאה - ורוב ימיה היא טמאה, מגעה והיסטה טמא. ותוס' חולקים, דאשה שאין לה וסת מטמאת רק מעליע לראייתה, אבל לא מצינו להחמיר בה היכא שאפי' אין לה כתם.

⁴ תוס' העמידו באופן שמצאה כתם והלכה בשוק של טבחים, ובא לומר דלא אמרינן לגבי מגעות והיסטות לתלות היכא שרוב ימיה בטומאה. והוסיף בתוס' רא"ש, דהגם שלגבי בעלה תלינן וטהורה, מ"מ לענין מגע טהרות מחמירים אם רוב ימיה טמאה, ואמרינן שמגופה בא.

⁵ כן נראה מפירש"י שהלשונות אינם חולקים, ועי' רשב"א. ויש מחלוקת ראשונים בזה, דיש סוברים שהלשונות חולקים, וא"כ מיירי כאן אפי' בלא עברה.